

40. LOUTKÁŘSKÁ CHRUDIM

ZPRAVODAJ

CHRUDIM 4. - 10. ČERVENCE 1991

7. července 1991

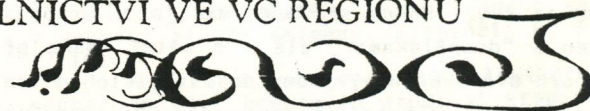
NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÉHO LOUTKÁŘSTVÍ

ZPRÁVA O STAVU LOUTKOVÉHO DIVADELNICTVÍ VE VČ REGIONU

Letošní "Setkání loutkářů východočeského regionu" v Lomnici nad Popelkou ve dnech 23. a 24. 3. 91 nahrazovalo dřívější krajskou přehlídku. Už název "Setkání" do jisté míry napovídá o způsobu zajištění této přehlídky. Přehlídka o stavu, kvalitě i činnosti loutkářských souborů v současné době v našem regionu. Jestliže byly soubory v minulých letech vybírány na krajskou přehlídku prostřednictvím okresních přehlídek z celkového počtu 30-40 přihlášených inscenací, pak letos k výběru nedošlo. Nekonal se ani okresní přehlídka, kromě jediné v Hradci Králové, a na Setkání byly přijaty inscenace všech přihlášených souborů, neboť realizovaných inscenací bylo letos v našem regionu málo. Přihlášeno bylo pro Setkání ještě doplněno dvěma vystoupeními dětských loutkářských souborů a individuálním vystoupením Zuzany Schmidové z Naivního divadla Liberec - Jak chodil Kuba za Markytou. Tak tedy vznikl program na celou sobotu a neděli poledne, který byl ve volném časovém prostoru mezi představeními naplněn pohovory s lektorským sborem. Ten pracoval ve složení: prof. dr. Jan Čisarf CSc., Jan Dvořák, Vladimír Zajíc, Karel Vostárek, Matěj Šefrna, Alena Exnarová, Mirka Čisarfová a Jan Merta a poskytoval tak řadu zajímavých pohledů na inscenace, orientovaných z různých úhlů.

Přes nízký počet realizovaných inscenací se Setkání zúčastnilo více jak sto loutkářů z regionu, členů souborů i seminaristů, kteří všichni spolu s pořadateli a lektory vytvořili příjemnou pracovní atmosféru.

K tomu, aby byly zachovány pozitivní výsledky v organizování celé amatérské činnosti z minulých let, vedly celoroční snahy všech, které tento problém zajímá. Hlavním smyslem bylo spojit společné síly aktivistů všech slovesných oborů regionu ve společné organizaci, která by po rozpadu KKS dále nesla odpovědnost za další vývoj amatérské kultury v regionu. Pozornost byla obrácena zprvu k vytvoření regionálního centra v rámci Asociace divadelních amatérů (ADA). Téměř po ročním hledání konkrétních způsobů realizace v rámci ADA bylo posléze velice spontánně přijato řešení v založení Volného sdružení východočeských divadelníků. To už v době, kdy se naplňoval záměr, který kupodivu vyšel: aby hradecké Středisko amatérské kultury Impuls převzalo za úkoly a také (zatím pro rok 1991) i finanční zabezpečení regionálních akcí slovesných oborů. Iotíž povedlo se převést finanční prostředky plánované pro účely ZÚC z bývalého KKV na toto středisko. Zajištěním organizování amatérské kultury ve slovesných oborech v regionu byla v Impulsu pověřena Mirka Čisarfová, která na metodická pro divadlo bývalého KKS v Hradci Králové. Tím tedy byla organizačně a pro

letošní rok i finančně zabezpečena existence amatérské kultury v regionu. A jako "záchranná síť" tu existuje Volné sdružení, které má hlavně zajišťovat spolupráci v okresech a hlavně tam, kde nebylo zatím možno zajistit spojení přes kulturní úřady, která v některých místech vznikají po rozpadu OKS. Impuls se tedy stal organizátorem činnosti amatérské kultury v regionu v tomto přechodovém období, tak silně ovlivněném ekonomickými změnami a změnami v životním stylu naší nově budované společnosti.

Po tomto krátkém nahlédnutí do nedávné historie, ve které se na hledání způsobu činnosti v regionu výrazně, aktivně a iniciativně podíleli i loutkáři, uvádím ještě přehled souborů zúčastněných na Setkání i se stručnou charakteristikou inscenací:

- LS MaK Svitavy - J. Trnka: Zahradka. Realizace vlastní dramatizace na motivy Trnkovy Zahrady zůstala za kvalitou původní předlohy. Byla poznamenána řadou rozporů v použitých výrazových prostředcích - loutkách i rekvizitách - i v členění a dodržování prostoru. Autorský přístup přinesl řadu problémů souboru, který předtím tak výrazně zpracovával dramatickou předlohu Hleděmého Petra.

- LS ČMUKAŘI Modřišice - Ipser - Weissová: Lárk ičičok. Jedná se o vlastní dramatizaci čtyř anglických pohádek z knihy Pavla Šruta Kočičí král. Inscenace je motivovaná a vtipně sjednocovaná otázkou směřovanou k dětem: "Bojíte se rády?". Veselá, vtipná a nápaditá inscenace zachovává chuť předlohy a atmosféru anglického humoru a prezentuje se ve výrazném hereckém posunu dvojice Weissová - Ipser. Je adresovaná širokému okruhu diváků.

- LS ZUŠ Světlá nad Sázavou - O. Hejná: Jak jsme spravovali hačkůrkv. Dětský soubor použil k realizaci vystoupení dramatizaci M. Mašatové a E. Oplištilové. Pregnantní dialog dramatické předlohy poskytuje dosti prostoru pro osobitě ztvárnění, málo zkušený soubor však spíše svazoval. A tak míra tvořivé účasti zůstala pod kvalitou předlohy.

- LS HAD Hradec Králové - J. Polehňa: Kašpar a Esmeralda. Realizace vlastní dramatické předlohy formou pouťového maňáskového divadla je pokračováním snah, které soubor projevil již dvakrát v minulosti. Představení inspirované Petruškou zůstalo ještě něco dlužno čistotě žánru, a to nejen v herectví s loutkou, ale v divadelní logice a nápaditějším příběhu.

ANKETA

Co konkrétního by se mělo - krom hraní, samozřejmě - v amatérském loutkářství udělat, aby přežilo rok 1991 a co vy osobně jste pro to schopen a ochoten nabídnout?

Amatérské divadlo bylo, jest a bude. To je mé hluboké přesvědčení, jako i to, že ovlivnit to není v silách žádné instituce. Dobře, ta může organizovat přehlídky, semináře a další akce, ale kdyby nebyl zájem a chuť lidí dole, stejně by to nebylo nic platné. Na tu chuť a zájem lidí já věřím nejvíc.

Co já osobně nabídnu? Všechny své schopnosti, každou chvilku volna a jestli teď čekáte, že řeknu úspory, tak to ne. Nemám, takže musím získat sponzory souboru jinde. Musím však říci, že peníze pro činnost souboru nepokládám za nejúčelější věc. Ale to bych opakovala úvod. Já ještě sama za sebe. Pokud sil budu mít, budu pracovat nejen s "dospělákama", ale i s dětmi. Máme při souboru dvě skupinky, jednu dospívajících děvčat se sedmiletou činností za sebou, další začínající - říkáme jí příprava. Děti sem chodí druhým rokem a některé už pevně drápkem uvízly. Tohle mi například nedávno řekl sedmiletý Robert: "Do tohohle divadla já budu chodit pořád. Až jednou nebude? Tak si založím svoje a budu v něm dělat všechno, co jsem se u tebe vyučil. A ty, Jířo", zkoumavě se na mě zadíval, "ty budeš moci mezi nás chodit."

Jiřina Polanská
Kubíkově divadélko
Jablonec nad Nisou

Dlouho jsem přemýšlel o nastoleném problému a dospěl k názoru, že amatérské loutkářství zcela jistě přežije rok 1991. Ten, kdo se jednou chytil drápkem, se už osi nepustí.

Všem samozřejmě chybějí finanční prostředky, technické zabezpečení a prostory. Tyto věci se dají při troše snahy překonat. Vycházím ze zkušeností z roční činnosti Soukromého loutkového divadla POLI, tedy registrované soukromé firmy nezabývající se pouze divadlem. Naše divadlo je prakticky finančně i technicky soběstačné. Prostory pro činnost v Hradci Králové sice zatím nemáme, ale patrně si budeme v budoucnu moci nějaké pronajmout. Finanční prostředky získáváme nejen činností divadla, ale i jinými aktivitami, např. zprostředkováním a technickou pomocí při natáčení gramodesky, výrobou loutek, pronájmem světelného parku divadla a podobně. Dále uvažujeme o získání sponzora/ů, kteří by se finančně podíleli na naší činnosti. Myslím, že by soubory, které se dostaly do obtížné situace, měly uvažovat podobným způsobem.

Horší situaci vidím v organizaci přehlídek. Zde zmizela struktura okres-kraj-republika. Podle mého názoru je nutné vytvořit systém regionů volným spojením několika okresů, kde by probíhaly regionální přehlídky nahrazující přehlídky okresní a krajské, z nichž by se postupovalo přímo na LCH. Tento systém by měl být vytvořen z iniciativy Artamy.

Vím, že to zní velmi jednoduše, že zase nejsou peníze, ale festival Pražské jaro ty peníze taky neměl a ...

Z tohoto nesouvislého blábolu vyplývá, že všechno záleží jen a jen na nás, tedy na loutkářích a organizačních pracovnících.

A co já jsem ochoten nabídnout? Pomoc, kde bude třeba, zprostředkovatelskou činnost, technickou pomoc a podobně.

Jiří Polehňa
SLD POLI, Hradec Králové

INSPIRACE 1991

Již po několik let probíhala v dnes bývalém Východočeském kraji přehlídka nazvaná Inspirace, kterou pořádalo bývalé Krajské kulturní středisko v Hradci Králové spolu s dalšími partnery a na níž bylo k vidění to nejzajímavější, co se v tom kterém roce ve všech slovesných oborech v kraji urodilo. Přehlídka se konala nejprve v Letohradě, později v Ústí nad Orlicí.

Situace se v leccems změnila, ale o tuto vždy velmi hojně navštěvovanou přehlídku jsme přece jen nepřišli: Naštěstí Středisko amatérské kultury Impuls v Hradci Králové má možnost garantovat letos i řadu akcí, které by se vzhledem k zájmu KKS nemohly konat. Takže Inspirace byla - tentokrát se konala 8. - 10. června v Hradci Králové a byla spojena s jinou divadelní akcí, pořádanou dříve bývalým Okresním kulturním střediskem v Hradci Králové: s Divadelními šancemi. Divadelní šance jsou vlastně divadelní poutí v žižkovských sadech (a na terasách vybudovaných na zbytcích městských hradeb - také odtud název akce), kde se po celé odpoledne střídaly nejrůznější divadelní i hudební skupiny. A rožnily se klobásy a teklo pivo ...

Inspirace probíhala ve Studiu Beseda Klicperova divadla, v atriu Městské hudební síně (které svým prostředím umocňovalo zážitek ze zde odehraného nočního představení) a především v prostorách Parku kultury a oddechu, kde byl prostor potřebný nejen pro divadlo, ale i pro posezení, popovídání, pozpívání ... a kde bylo svépomocí divadelníků zajištěno i pestré občerstvení.

Před časem jsme se obávali, že zájem o podobné akce opadne. Že řada lidí, která se dřív nemohla realizovat jinak než divadlem, začala se angažovat v politice a podnikání a na divadlo nebude mít čas. Ale nejenže si ho ti dotyční vět-

DNES

neděle

7. 7. 1991

- 8.30 - 12.30 semináře - ZŠ Školní náměstí (Růžovka)
- 10.00 MALIČKOSTI PRO DĚTI
- divadélko Mír
- 10.00 Pannalal's Puppets, Švýcarsko
a CIRCUS AD LIBITUM
14.00 - ZŠ Husova
- 14.00 Divadelní pouť
- na prostranství okolo Divadla Karla Pippicha
- 16.00 LS Strigy, Bratislava
ROZPÁRAVKA
- ZŠ Husova
- 18.00 LS Strigy, Bratislava
ROZPÁRAVKA
- ZŠ Husova
(představení pro seminaristy)
- 20.00 MALIČKOSTI PRO Dospělé
- ZŠ Husova
- 22.00 MALIČKOSTI PRO Dospělé
- ZŠ Husova
- 20.00 - 02.00 Loutkářská taneční zábava
- Klub Rozhledna
- 22.00 Setkání členů České sekce UNIMA
- klubovna Divadla Karla Pippicha

- 18.00 Čmukaři, Modřišice
LÁRK IČÍČOK
- divadélko Mír
(představení pro seminaristy)
- 20.00 LS C Svitavy
TRAKAŘ ANEB VELKÉ VYNÁLEZY
- ZŠ Husova
(představení pro seminaristy)
- 22.00 Pannalal's Puppets, Švýcarsko
bratři Grimmové: Sedm havranů
- ZŠ Husova
(mimořádné představení)

Ptáme se souborů

1. Myslíte si, že má smysl věnovat se v dnešní době amatérskému loutkovému divadlu a proč?
2. Co byste chtěli, abychom se vás zeptali? (A hned si, prosím, odpovězte.)
3. a) pro soubory hrající v posledních pěti letech na Chrudimi poprvé: Můžete se nám blíže představit?
b) pro soubory jiné: Jak jste na tom právě teď?

Odpovídají Jaroslav Mrkvička a Martin Žižka, žáci LDO ZUŠ Světlá nad Sázavou

1. Určitě to smysl má, protože divadlo je něco, co nejde nahradit třeba televizí, nebo filmem. Je na něm prima, že diváci vidí všechno jakoby opravdové, na vlastní oči, tak, jako to bylo dřív. Máme divadlo rádi a loutky nejvíce, hlavně marionety.
2. -
3. Chodíme do páté třídy, přesněji do 5. B. Před dvěma roky jsme se přihlásili do Literárního dramatického oddělení ZUŠ, postupně, jak přicházelo víc a víc dětí jsme se museli rozdělit do několika skupin a my jsme zůstali oba v první skupině.

DOVĚTEK : Kluci byli bezvadní. Seděli jsme na zahradě před divadélkem Mír, půl hodiny před jejich představením a povídali o všem možném. O tom, jak Jarda chce být strojmědce, o prázdninách, o ostatních představeních. Přejme oběma, aby se jim všechno dařilo tak, jako pohádka O PERNÍKOVÉ CHALOUPE, kterou tady v Chrudimi zahráli.

Mirek Slavík

ZÍTRA

pondělí

8. 7. 1991

- 8.30 - 12.30 semináře - ZŠ Školní náměstí (Růžovka)
- 10.00 LS Fkufu, Olomouc
NIC JENOM PRO TEBE
- divadélko Mír
- 10.00 Puppentheater Götzis, Rakousko
RUMPELSTILZCHEN
- ZŠ Husova
- 14.00 LS Fkufu, Olomouc
NIC JENOM PRO TEBE
- divadélko Mír
(představení pro seminaristy)
- 14.00 Puppentheater Götzis, Rakousko
RUMPELSTILZCHEN
- ZŠ Husova
- 16.00 Čmukaři, Modřišice
LÁRK IČÍČOK
- divadélko Mír
- 16.00 Střípek, Plzeň
O ULADINOVÍ A KRÁSNÉ OMNĚ
- Divadlo Karla Pippicha
(představení i pro seminaristy)
- 16.00 LS Strigy, Bratislava
ROZPÁRAVKA
- ZŠ Husova
- 18.00 LS C Svitavy
TRAKAŘ ANEB VELKÉ VYNÁLEZY
- ZŠ Husova

V BOUDĚ PLZEŇ - Příběh prvopočátku

Interní hodnocení "boudáků" inspirovalo porotu i k obecnějším úvahám, a sice, zda je možné, aby děti v představení založeném na hravosti vnímaly příběh či nikoliv. Děti z dětské "poroty" totiž v Příběhu prvopočátku byly nadšeny především řadou nápadů a jednotlivostí, ale u jednotlivých bajek buď stěží nebo vůbec nebyly schopny vysledovat příběhy a jejich pointy.

Z toho pak vyvstala i otázka, týkající se věkové adresy diváka i rezerv v celkové výstavbě inscenace. Hovořilo se o pozvolném "rozjezdu" inscenace, od ilustrace v příběhu o stvoření přes narůstající dramatičnost, která vrcholí v předposlední bajce o malém jaguárovi, neboť je i nejlépe herecky provedena. Ta poslední bajka je pak filozoficky náročnější a směřuje k dospělému divákovi. Na inscenaci je patrné, že plzeňští umělci vystavět situaci, fór, ale už méně se jim daří v klenutí oblouku příběhu, v přesném nastolení začátku a konce, v jevištním pointování bajky.

Výprava profesionálního výtvarníka (Ivana Nesvedy) je svým způsobem příliš dokonalá, definitivní a určující, od ní se odvíjí všechno ostatní a svou výrazností herce poněkud "válcuje"; i to je patrně důvod, který vede pozornost diváka, a nejen dětského, především k jednotlivostem, k výtvarným nápadům, v nejlepších případech i k jejich výraznému hereckému využití (bajka o malém jaguárovi - především postava želvy).

Porota ocenila kvalitativní růst a rozvoj, který soubor zaznamenal za několik uplynulých let své činnosti i skutečnost, že si vybral k jevištnímu ztvárnění právě Kiplingovy bajky, stejně tak jako pokus o požití jejich humoru.

Na veřejném hodnocení byly nastoleny v podstatě podobné otázky, především seminaristy třídy F: Na jejich otázku po adresátovi inscenace soubor odpověděl, že se přesvědčil, že jejich původní domněnka, že to bude pro malé děti, nevyšla a že vlastně v tomto směru stále ještě hledá ... "Efko" se také zamýšlelo nad tím, zda kompozice celku má souvislost, zda její gradace není jen v zajímavém provedení místo souvislosti vnitřních ... I je napadlo, že perfektnost výtvarné stránky hercům "hází klacky pod nohy" a přispívá k převážení jednotlivostí nad příběhem. Přitom: Bajka není o zvířatech, ale o lidech - není tedy pro ztvárnění pointy nejdůležitější, jak vypadají, ale jak jednají. Skloubení výtvarné složky s hereckým ztvárněním se nejlépe povedlo u želvy (bajka o malém jaguárovi), která do-

stala lidskou charakteristikou, lidské jednání.

V závěru se Vlasta Polednová vrátila k otázce divácké adresy: Vyslovila domněnku, že plzeňská inscenace je pro anglické děti, protože přesně odpovídá stylem humoru duchu Kiplinga.

- ex -

Kubíkovo divadélko: HRÁTKY

Stav zklamaného či nenaplněného očekávání byl příznačným východiskem pro většinu hodnocení. Očekávaná dobrá nálada se nerozhostila, hledaly se tedy příčiny.

Chlad, absence radosti a humoru v inscenaci byly porotou přičteny na vrub minutí se s žánrem. Odpověď na otázku proč si soubor danou předlohu zvolil, byla zřejmá. Kubíkovo divadélko se rozhodlo po 11 letech udělat inscenaci pro dospělé, sáhlo tedy po námětu "s hvězdičkou". I rozhodnutí realizovat ho pomocí loutek je zcela v intencích žánru. Ono "minutí se" se odehrálo jinde - soubor se s žánrem nesešel osobnostně. Loutky, jejichž použití by mělo vyplynout ze situačního i motivačního zjednodušení, nakonec posloužily hlavně tomu, aby se za ně herci schovali. Přesně podle receptu dětské poroty na použití loutek: podle dětí se mají loutky použít tam, kde znázorňují jiné než lidské bytosti a nebo tam, kde se lidé stydí něco udělat. Někteří porotci tu cítili intelektuální odstup, který ovšem nebyl zúročen. Jeho důsledkem naopak byla celková plochost inscenace, nežádoucí přímočarost, která eliminovala potěšení z procesu a zaměřila se jen na výsledek. Myšleno v oblasti námětu, ale když tak o tom přemýšlím, lze to aplikovat i na samotný průběh inscenace.

Seminaristé se v závěru shodovali s porotou, i když jejich pohled se zaměřoval spíše na dílčí problémy. Nejkritičtější hlasy zazněly ze seminářů E a F, kde zvolenou metodu souboru charakterizovali jako "sekerou na hodinky".

Výhrady byly i k vedení loutek. Podle poroty byly ale loutky vedeny adekvátně technologickému řešení, sporná byla možnost takového loutek předlohu naplnit.

ich

Soubor RADOST Strakonice - R. Jeffers: SPASITEL

Charakteristický byl zajímavý rozpor v hodnocení: závažné kritické výtky se nepromítly do odmítavého postoje vůči inscenaci, resp. vůči souboru. Nepochopení celkového významu bylo vesměs vyváženo dobrým pocitem, prožitkem autenticity a intuitivně vnímanou naléhavostí poselství, které

mladí z Radosti přinášejí. Oceňována angažovanost v dobrém smyslu tohoto slova: (seminář B) "...bylo vidět, jak nám strašně chcou něco říct - o něco jim jde a chtějí to na nás hodit". Přijetí inscenace bylo aktem rezonance, nikoliv pochopení.

Kritické hlasy (ojedinělé) se týkaly toho, že chtění samo nestačí, je nutná poučenost.

Zaujetí tématem nemůže vyvážit nedostatky v použití výrazových prostředků. Ti tolerantnější hájí právo mládí na objevování Ameriky: to, co se mnohým jeví jako banalita a klišé, je pro mladý soubor vlastním objevem. Nejkacířtější pochybnost vzešlá ze semináře se týkala toho, že o Jefferse ani tak nešlo, šlo o vyjádření vlastního životního pocitu, který by soubor byl schopen ventilovat i prostřednictvím jiného textu.

(ich)

Viděli jsme v SOBOTU

MALIČKOSTI PRO DĚTI

Veřejnému hodnocení tentokrát nepředcházela interní debata poroty, všichni "šli do toho" přímo z podvečerního představení. Nutno předeslat, že hodnotící diskuse byla značně poznamenána pokročilou dobou, vedrem, hodnocením tří představení před tím i nevelkým počtem seminaristů.

První maličkost - NEPLAŠTE NÁM ŠVESTKY - byla členy poroty přijata jako příjemná výtvarná anekdota, zamýšleli se pouze nad jasností tématu, určitou lineárností celého tvaru a adrese, kdy pro jazyk dětí předškolního věku jsou možná některé složité výrazy nesrozumitelné. V diskusi pléna byl názor poroty v podstatě potvrzen, Svatava Josefíková vysvětlila některé okolnosti, které inscenaci i představení ovlivnily.

Druhá maličkost - JAK SI PEJSEK ŠLAPAL NA JAZYK v provedení Věry Moučkové přinesla do diskuse problém hodnocení a změřitelnosti dětského výkonu v takovém divadelním tvaru. Sympatická a šikovná Věra svým výkonem bezesporu zaujala, porota i plénum debatovalo o hranicích vlastního vkladu dítěte a pedagogicko-režijního vedení dospělého, o přítomnosti dospělé osoby za stolem a její funkci, smyslu některých pasáží (rozdávání květín), i o sekvencích, kdy jednání pouze ilustruje text.

O třetí maličkosti - PERNÍKOVÉ CHALOUPE bylo diskutováno skoro nejméně. Všichni přítomní hodnotili výkon Martina Žižky a Jaroslava Mrkvičky kladně, zaujala vážnost, se kterou oba kluci hráli a přes kterou na dospělé dýchlo kouzlo naličného, ale upřímného dětského projevu. Ivana Veltrubská tlumočila názor dětské poroty, kterou tato drobnost zaujala snad nejvíce, diskutovalo se opět o roli pedagoga-režiséra a jeho podílu na konečném tvaru.

Čtvrtou maličkost - O JEŽIBABCE S MLSNÝM NOSEM porota nepřijala jednoznačně. Byla hodnocena jako vkusná a příjemná, značně poznamenaná trémou protagonistky, líbilo se herectví a práce s loutkou. Tento kousek také vyvolal otázku co je jeho skutečným tématem a jak je to vlastně s krutostmi v pohádkách. Plénum se do diskuse nezapojilo.

Maličkosti pro děti uzavřela pohádka O CHYTŘÉM KOCOUROVI v provedení LS ZUŠ Praha 10. Děti ze souboru Věry Dřevíkové předvedly to, na co jsme u tohoto souboru zvyklí: kultivovaný, dětem odpovídající výsledek práce metodou dramatické hry, kterou bychom tak rádi viděli jako běžnou součást výuky v základních školách. Diskutující ocenili nápaditost při výrobě i samotném využití loutek, ocenili vztahy dětí, přesahující z běžného života i do inscenace. Hovořilo se dále o vytrácející se jiskře z projevu dětí, o určitém zmatku, který do příběhu přinesla jeho redukce na skutečnou pohádkovou zkratku, zmatku, který vede až k popření pohádkového principu boje dobra se zlem.

Mirek Slavík

MALIČKOSTI PRO DOSPĚLÉ

V pozdní noční hodině, kdy se dostaly na pořad veřejné diskuse Maličkosti pro dospělé, bylo nahrazeno původní schéma diskuse od názoru seminářů, přes názor poroty, k názoru auditoria, schématem od názorů porotců, k názorům porotců případně doplněných nejagilnějšími diskutéry z auditoria.

Říše loutek : Muž, který prodává rány holí

Jeden okruh problémů zřejmě souvisí s nepřesným vystavením jednotlivých situací, které by měly, zvláště u jarmarečního divadla, mít jasné frázování a srozumitelný obsah. Pro zvýšení čitelnosti představení by prospělo vymezit význam jednotlivých pohybových i slovních akcí, měla by se střídát jasně aktivita jednotlivých panáků. Nápad s volbou slov pro jednotlivé postavy je ze začátku zajímavý, ale v průběhu děje ztrácí na zajímavosti a přestává fungovat.

Tatramani : Útržky a motanice

Vítězství lásky: Ne každý toto představení přijal (například tři porotci se při něm zasekli). Jedním z důvodů je zřejmě to, že představení paroduje všechno, co se dá, ale není jasný smysl sdělení pro diváka. V představení se objevuje vedle přesnosti (pouze v některých akcích) i nedbalost (většinou). I parodie by měla být přesná v odpozorování toho, co chceme parodovat. V představení je dodržován důsledný herecký princip a řád, který se však nese stále ve stejné rovině, takže i závěr zůstává naprosto stejný.

Etudy: Byly v převážné míře hodnoceny výše než Vítězství lásky. Spojujícím motivem je osvo-
bozování se jedince z vlivu moci.

Nepovedené představení : Na inscenaci zazněly pouze dva názory. Jeden hlas se naprosto od představení distancoval, jako od již známého, nic nepřinášejícího žánru. Druhý hlas je označil za nejsilnější a nejcelistvější tvar na celé přehlídce. Byly dodrženy přesně požadavky nejen na to, co vyžaduje pouliční akce, ale zároveň i požadavky na dramatický tvar.

Vždycky jinak : Šnofonius a Mordulína

Porota ve shodě s auditoriem konstatovala, že představení působilo živě, byla nám předvedena inscenace, která neměla ani větší ani menší ambice, než byl schopen soubor zvládnout. Bylo to jarmareční divadlo se vším všudy, se sympatickým a razantním herectvím. Loutky konvenovaly pokleslému žánru literární předlohy.

- RS -

P.S. Bylo za pět minut dvanáct, když opouštěli poslední diskutéři jídelnu zemědělské školy a bylo krátce před třetí hodinou ranní, kdy jsem dal tento text ke korektuře Mr. Murphymu. Ten se mi pokusil vyškrtat z textu veškeré rady pro soubory a oháněl se při tom kolem sebe Druhým Van Royovým zákonem jako kozák šavlí v představení Circus ad libitum. Nakonec se nám podařilo Mr. Murphyho přesvědčit, že zveřejnění plného znění Royova zákona postačí :

"Dokážeš-li rozeznat dobrou radu od špatné, pak žádnou radu nepotřebuješ."

NEBERME SE TAK VÁŽNĚ...

To představení pro mě začalo už předtím. To když jsem viděla starý, dobře zabydlený bílý autobus, bílého chundelatého psa, černé a zlaté lidi, jejich děti. Ani nevypadali, že jsou na výletě s divadlem, spíš na vandru životem. Jsou mi sympatičtí! Prosáklí bez odstupu do divadelního života vezdejšího.

Pak přišli s Cirkem ad Libitum a u mě zvítězili, zapsali se mi do srdce. Začali krásně a vlastně nenápadně. Hrají utahanost divadlem, hrají, že takto musí už bůhvípokolikáté, plouhavost zakrývá ryčná a vehementní harmonika.

Pán začíná svou produkci a paní mu s rezignovaným obličejem posluhuje harmonikou. Vidím malé výstupy, malinké loutky, vlastně jen hlavičky, které patří k člověčí ruce. A už jen tím, jak je to miniaturní, je to směšné jak bleší cirkus.

Pak si všimnu, že ten pán je přece klaun. Koukám, že klaunství člověka přechází do klaunství loutek. Přes padající rysy v obličejí člověka-klauna vidím výraz údivu, zaujetí, fandění rukám - taky klaunům, které hrají jakoby samy, na

vlastní pohon, odtrhly se. Stane se, že zametou se svým člověkem. Pak je ale člověk překvapí a zaskočí krásným gagem; uspořádá pro ně třeba striptýz jako hostinu.

Pán poznenáhlu přestává být jen bezmocným klaunem. Vystupuje ven ze svých malých čísel a loutky odstupují od něho. Přestávají být bleším cirkusem. Ten pán, koukejme, ironizuje sebe, ironizuje mě-diváka a mě to baví! Ironizuje zděnou starobylost i omšelost. Říká mi - neberme se tak vážně v našich rolích, jsou samozřejmě omšelé, ale vždycky máme možnost z omšelosti povstat, dokonce něco ze sebe vykřesat.

Což mi i láskyplně ukáže.

Blanka Šefrnová

Z JEDNÁNÍ SAL

Členové SAL SČDO využili včerejšího volného dopoledne k setkání a informaci o všem novém, co v organizaci za poslední dobu zaznamenali.

Všechny přítomné přivítal v divadelním klubu Pavel Bernášek, nově zvolený předseda organizace, který v úvodu mluvil hlavně o perspektivách a cílech do budoucna. Miroslav Ryšavý seznámil přítomné rámcově s navrhovanými změnami ve stanovách Svazu, organizací vzdělávacích akcí SALu a SČDO. Slova se dále ujal Dr. Slunečko, který uvedl na pravou míru příčiny svého odstoupení z funkce i svůj názor na vývoj, který SAL v posledních měsících zaznamenává. Hodně se hovořilo o změnách v organizační struktuře organizace, o perspektivách amatérského loutkářství v naší republice, hodně se mluvilo o vztazích SAL k jiným organizacím podobného zaměření. Pomineme-li drobné interní problémy organizace, důležitou skutečností, která se táhla jako červená nit celým jednáním, jsou změny, které na veškerou amatérskou kulturu doléhají s prohlubujícími se změnami v naší zemi a zákonitě nemohly nedolehnout ani na SAL.

Především jsou to katastrofální ekonomické podmínky, jejichž důsledkem je likvidace velkého počtu souborů ve všech regionech, likvidace, proti které není odvolání, ani obrana. Možnosti odpisu daní ve prospěch kulturních aktivit nejsou dosud právně vyřešeny, zanikla naprostá většina zřizovatelských možností, zhodnocují se i prostory, které dříve nikdo nepoužíval, soubory jsou vypovídány ze zkušeben. Další hrozbou stránkou věci je jistě i úpadek zájmu o loutkové divadlo - ať už od aktivních loutkářů nebo od organizátorů a pořadatelů. Tento problém je opět všeobecný, platný i pro jiné žánry a příčiny zřejmě souvisí se změnami životních podmínek jednotlivců i celé společnosti.

V této situaci by bylo nelogické, kdyby amatérští divadelníci rozdrobovali hájení svých zájmů do úzkého měřítka vlastní organizace, často dokonce tak, že při tom "půjdou proti" zdánlivým konkurentům. V situaci, kdy o řádné zhodnocení vlastní činnosti usilují stovky zájmových sdružení ze všech myslitelných oblastí lidské činnosti, je životním zájmem všech organizací, sdružujících amatérské divadelníky, aby se spojily a spolupracovaly. Jsem rád, že na jednání SAL mnoho takových hlasů padlo a že zřejmě byly myšleny vážně. Jsem rád, že bylo konstatováno, že už byla ustavena Koordinační skupina ze zástupců všech těchto organizací, jejíž vznik iniciovala ARTAMA Praha, že první setkání této skupiny už proběhlo a že její práce snad ponese očekávané plody.

Odcházel jsem z jednání SAL s pocitem příjemně a pohodově stráveného dopoledne. Ten pocit snad pramení z příslibu lepší budoucnosti a vzájemných vztahů, ze zdání, že i přes tu bídu, která na nás všechny padá, se někde jinde rozhybaly ledy, že jsme všichni leccos pochopili. Tu pohodu a příjemný pocit nemohly narušit ani drobné "úletové" repliky několika osamocených matadorů, kteří jakoby pořád žili v dobách, kdy bylo třeba "zamávat s každým, kdo nejde s námi".

Mirek Slavík

VŠICHNI SPOLEČNĚ?

Ne. Nemusejí být všechna oficiální setkání nutně nudná a formální. Včera v poledne poseděli zástupci pořadatelů chrudimské přehlídky s vedoucími hrajících souborů, které pozvali do restaurace Na Kateřině. Po dobrém obědě, nesmělém natukávání otázek a nabídce švýcarského souboru - sehraje pro zájemce mimo program představení pohádky bratří Grimmů Sedm havranů - se spontánně rozvinula diskuse mezi lidmi, vzájemně spřízněnými snahou o zachování festivalu Loutkářská Chrudim i v nejbližší budoucnosti. Hovořilo se především o způsobech, jak přesvědčit tu část představenstva města, která nám není právě dvakrát nakloněna. A také o možnostech, jak zlevnit pobyt na festivalu pro jeho účastníky - o možnosti stanování, levného stravování a podobně. O úsilí, které budeme muset všichni vynaložit, abychom dokázali obhájit svoji existenci. O tom, že kdyby se v jednom roce LCH nekonala, jen těžko bychom na přerušenou tradici navazovali...

A především o tom, že právě my sami, loutkáři, musíme přikládat ruku k dílu daleko víc než dřív. A že musíme držet pohromadě.

(Že bychom se definitivně zbavili všech žabomyších válek?)

ex

OČIMA ÚČASTNICE

Letos je nás tu polovička a mohou za to hlavně peníze. Možná by trochu pomohlo umožnit přespání ve vlastním spacáku někde na lehátku, na vlastní "karimatce", apod. "Zahustit" pokoje na internátech by asi nedovolili jejich správci, ale možná by to šlo ve škole. (Ostatně - pamětníci z našeho souboru tvrdí, že to tak kdysi bývalo.) Na internátech stejně teplá voda neteče a za tu chvilku, co tam většina z nás tráví, je 40 Kčs za noc opravdu luxus.

Ve Zpravodaji se nabízí možnost objednat si kopii videozáznamu z představení. Nešlo by ty kopie také jen půjčovat? Vycházím z toho, že na Chrudimi nemůžeme být všichni a řadu představení by nepřítomní mohli alespoň vidět. I když je samozřejmě, že není nad "živý" zážitek, pomohlo by to zejména spoustě začátečníků neobjevovat dávno objevené a rychleji se rozkoukat.

Vloni jsem si v občerstvení v Husově ulici objednala na letošní přehlídku grog z "meruňky". A představte si, že mi ho opravdu letos udělali, dokonce s použitím citronu z domova. A pak že nás chrudimští občané mají za cizí element! Děkuji, pánové.

Pavla Osvaldová

SLAVIČÍ OKÉNKO

Třeba o Bouři ...

Stará, oprýskaná budova, poslední na kraji velikého staveniště, snad taky připravená k odstěhu, nával lidí, kteří přišli zkusit, zda se jim nepodaří koupit nějaký vrácený lístek - i to hraje.

Divadelní sál se třemi balkony, stejně jako celá budova připraven k likvidaci: holé, otlučené zdi, vytrhaná elektroinstalace, díry zacpané přibitými prkny, na zemi místo podlahy písek. Sedí se na provizorních lavicích, nebo přímo na zemi na polštářích. Tam, kde kdysi bylo jeviště s proscéníem, je antukové pole, veliké jako hřiště na tenis. Provizorní osvětlení, mladí, vlasatí uvaděči, sympatická dívka, upozorňující, aby diváci nevstupovali do antukového pole, s úsměvem řešící problémy s nalezením místa. Lidé si sedají, smačkávají se k sobě, nakonec jsou přivedeni i ti, kteří neměli lístek. I to hraje ...

Čtrnáct herců, čtyři muzikanti - běloši, černoši, číňané, japonci - co rasa, to vlastní, možná geneticky zakódovaný divadelní projev. Dále hraje jenom písek, studený, nehostinný prostor, pár bambusových tyčí, stará papírová krabice a několik drobností, patrně asijského původu.

Bosé nohy i celá těla herců se boří do antuky, která je mořem, břehem, pralesem i trávou, pak

přiběhne jeden z herců s hráběmi, dvakrát zakrouží a všichni jsme se rázem ocitli u ohně či magického kruhu, u něhož Prospero, zrazený vévoda milánský (hraný zřejmě nefalšovaným černošským šamanem), svolává své spojence - duchy. Neuvěřitelná je fyzická i technická vybavenost všech protagonistů, čistota i pokora, něha i jiskřivý humor, které z nich doslova vyzařují.

Bezmála dvě a půl hodiny trvá tento zážitek a já na konci, možná poprvé v životě tak úporně, v duchu žebraám, aby hned teď začali hrát znovu, aby prostě neskončili.

Představení doznívá velmi pomalu, potlesk trvá snad dvacet minut, herci jsou unavení, ale i teď jsou tu především pro diváky, kterým se, stejně jako mně, nechce pryč. Necítím zdřevěnělé nohy, celé představení jsem absolvoval v poloze skrčence na polštáři necelý metr od hracího prostoru. Na kolenou mám písek - to jak Ariel dával za vyučenou Trinculovi, ve fotoaparátu několik "ilegálních" snímků z představení a závěrečného potlesku. Sympatická dívka nás prosí abychom odešli, opět brání antukové pole proti znesvěcení, omlouvá se - za hodinu začíná večerní představení.

Byl to nejsilnější divadelní zážitek, jaký jsem kdy zažil.

PAŘÍŽ, THEATRE DES BOUFFES DU NORD,
23. března 1991

PETER BROOK : BOUŘE podle Williama Shakespeara.

M.S.

AUTO-CENTRUM FI NIKA

INTERNATIONALER AUTO-HANDEL
IMPORT - EXPORT ČSFR

Stálý dovoz vozů — Rakousko, Belgie,
Lucembursko, Itálie, SRN
Půjčovna osobních vozidel
Mezinárodní a vnitrostátní doprava
autobusem Karosa 736 LUX

Name: JAROSLAV PILAŘ
537 01 CHRUDIM IV
Pardubická 1214

Phone: UTO - 0455 - 43900
FAX: 0455 - 43394

Provozní doba:

PO — PA 7 — 18
SO — NE 8 — 17

Ihned bez objednání převezmeme
do prodeje všechny typy vozidel.
Během vyřízení Vašich požadavků
nabízíme v našem autobazaru
příjemné posezení
a občerstvení.

INFORMAČNÍ SERVIS

Naši švýcarští hosté nabídli při společném setkání pořadatelů přehlídky s vedoucími účinkujícími souborů, že by nám mohli zahrát své představení pohádky bratří Grimmů Sedm havranů. Rádi jsme jejich nabídku přijali a po takřka detektivním pátrání po volném čase a prostoru jsme zjistili, že je možné, aby vystoupili v pondělí ve 22.00 hodin v ZŠ Husova. Těšíme se!

Detektivní úsilí musela patrně vyvinout také část čtenářů našeho Zpravodaje, neboť při výrobě části nákladu čísla 3 došlo k prohození stránky číslo 2 se stránkou předposlední. Nicméně předpokládáme, že loutkářský národ je inteligentní a že se dopátral. Mr. Murphy se k této situaci tentokrát nevyjádřil.

U vchodu do restaurace Na Kateřině jsme se dočetli, že v neděli 7.7. ve 14.30 předvedou Kacíři SHS Chrudim ukázky soubojů a různých zbraní z období gotiky. Kde? Před restaurací Alfa. (Optimisticky věříme, že své umění nebudou předvádět na loutkářích hrajkách na pouti.)

od SEDĚL JSEM /Zpravodaj č.3/

Pokusím se Pepovi Brůčkovi nabídnout několik možných reakcí nespokojeného diváka a je na něm, z jaké kategorie si vybere.

Některé reakce nespokojeného kulturního diváka:

- odmítavým tichem odměňovat pokusy o rozesmání diváka
- tichým spánkem bez chrápání ochlazovat euforickou náladu kolemsedících diváků
- nezúčastnit se skandovaného potlesku na konci představení
- o přestávce definitivně opustit divadelní budovu bez vymáhání vrácení poloviny (případně celého) vstupného

Některé reakce nespokojeného nekulturního diváka:

- hlasité odmítavé mručení
- jakoby znitra vyvěrající nespokojené polohlasité komentáře
- ostentativní odchod z poloviny plně obsazené řady
- rozbalení svačiny, její konzumace nebo její vzhazování na jeviště
- pokus získat i ostatní diváky k pískotu nebo k jiným agresivním projevům, které vyženou herce z jeviště.

Pro mě osobně je však nejlepší odpovědí postřeh dětského diváka, který na včerejší veřejné diskusi vyslovila paní Veltrubská: "Děti, když se dívají na divadlo, tak jsou mnohem náročnější než když se dívají na film, protože herci na divadle chtějí potlesk".

Radim Svoboda

šinou dělají - navíc se odněkud vyrojila spousta nových mladých tváří ... až se zdálo neuvěřitelné, kde se tak najednou vzaly ... ale ono to není samo sebou. Ono je to i péčí, která byla slovesným oborům v našem kraji vždycky věnována. Těch zhruba 300 lidí, kteří se Inspirace zúčastnili, není rozhodně maličkost ...

Co bylo k vidění?

- Sdružený kabaret "Poslyš, sestřičko" Hradec Králové - R. Huelsenbeck: Kdo nevidí tlusté dábly, jak si mastí ryšavé vlasy - velmi zajímavé dada (bude k vidění na Jiráskově Hronově)

- Obsazeno, Hradec Králové-Malšovice - Josef Tejkl: Kalvárie - světová premiéra původní hry

- ZUŠ Na Střezině, Hradec Králové - Uf a Of a drobné výstupy (loutkové divadlo - dětský soubor)

- ZUŠ Žamberk - V. Vančura - O. Strnadová: Za časů ušatých čepic - půvabné zpracování Kubuly a Kubu Kubikuly dětským souborem (bude k vidění na Jiráskově Hronově)

- host setkání - Forum Třebíč - W. Shakespeare: Sen noci svatojánské - osobitě a plnokrevně zpracování Shakespearovy komedie v podání mládežnického souboru vedeného J. Dejlem (bude na Jiráskově Hronově)

- LS C Svitavy - Prévert: Trakař aneb Velké vynálezy (uvidíme na LCH a bude též na Jiráskově Hronově)

- host setkání - Albert Völklem, loutkář z Mnichova: Atlantismann - vlastní variace příběhu Kašpara Hausera, především výtvarné divadlo, až surrealistické obrazy

- soubor Nejhodnější medvídci, Hradec Králové - René Levínský: Okluzní fronta - pokus o obecnější, filozofický pohled na svět prostřednictvím asociativního řazení jednotlivých jevů a obrazů

- Soubor Cesty milosti, Hradec Králové - O. Březina - J. Tejkl: Ptáci na odstřel - sugestivní a emotivní divadlo poezie (o osudu cikánek)

- ZUŠ Na Střezině, Hradec Králové - O. Wilde: Sobecký obr - scénické vyprávění pohádky dětmi

- LS Čmukaři Modřišice - D. Weissová - J. Ipser: Lárk ičičok (uvidíme na LCH i na Jiráskově Hronově)

Program pestrý a zajímavý, tak jako byla zajímavá řada inscenací na Divadelních šancích - jenže nebylo v silách jedince vidět všechno.

Rozcházeli jsme se s tím, že si neexistenci Inspirace vůbec nedovedeme představit. A že příští rok za každou cenu ... Věřme, že to vyjde.

Alena Exnarová

Ptáme se souborů

1. Myslíte si, že má smysl věnovat se v dnešní době amatérskému loutkovému divadlu a proč?
2. Co byste chtěli, abychom se vás zeptali? (A hned si, prosím, odpovězte.)
3. a) pro soubory hrající v posledních pěti letech na Chrudimi poprvé: Můžete se nám blíže představit?
b) pro soubory jiné: Jak jste na tom právě teď?

Odpovídá Věra Dřevíková, ZUŠ Praha 10-Hostivař:

1. Myslím si, že ano, neboť loutkové divadlo nabízí zcela specifické možnosti hry. Loutka může i tam, kam už živý člověk nemůže (například: loutka si může s někým na okamžik vyměnit hlavu - živý člověk nikoliv).
2. Na co v této chvíli myslíte?
Na Chrudim.
3. V literárně dramatickém oboru Základní umělecké školy v Praze 10-Hostivař pracuje celkem 50 dětí v osmi kolektivech. Soubor jako takový existuje 6 let. Každý rok se mění počet dětí v něm, podle charakteru práce. Zatímco v ročnících se scházejí děti stejného věku, v souboru je věk smíšený, v rozpětí od 9 do 17 let.
V minulém školním roce se sešlo v loutkářském souboru 6 dětí ochotných studovat krabice a krabičky, možnosti jejich otvírání a zavírání, oblékatelnost krabiček a shlukovatelnost krabiček. Vznikly zajímavé etudy, z nichž ne všechny se daly použít do pevného děje příběhu. V tomto školním roce jsme pokračovali realizací pohádky.
Na Loutkářské Chrudimi budeme hrát poprvé.

Skupina 1+1 Blučina - Z. Florian: Jak si pejsek šlapal na jazyk (Věra Moučková)

Zpravodaj 40. loutkářské Chrudimi, národní přehlídky amatérského loutkářství. Vydává organizační štáb LCH v Chrudimi. Redakce: Eva Davidová, Alena Exnarová, Eva Ichová, Miroslav Slavík, Radim Svoboda. Tisk: Oseva Chrudim. Cena 2 Kčs.

- Vystoupení žáků ZUŠ Na Střežině Hradec Králové pod vedením Irenky Truhlářové. Vystoupení žáků ve čtyřech loutkářských minipříbězích přineslo zajímavé podněty v rozmanitosti přístupů a ve využití loutkářských výrazových prostředků (loutek, věcí) v práci dětského souboru a překvapilo i dobrou "hereckou" úroveň dětí.

- LS C Svitavy - J. Převerť: Irakafí aneb velké vynálezy. Tato dramatizace Převerťových pohádek pro nezbedné děti je silně emotivním představením, které se dotýká základních otázek vztahu člověka k přírodě; je adresovaná spíše dospělému divákovi jako výzva k zamyšlení.

- Naivní divadlo Liberec - Jak chodil Kuba za Markytou. Inspirativní představení směřované k malým dětem, postavené na výborném loutkohereckém výkonu Zuzany Schmidové.

- LS ZVONEK Hořice - Jan Malík: Miček Flíček. Divadelné ještě málo poučené představení, až příliš poplatné nepříznivým podmínkám, které má soubor pro svoji činnost. V diskusi se mnohé vyjasnilo a dokonce vznikl i námět na realizaci jisté metodické pomoci.

Inscenace na přehlídce byly rozdílné úrovně. Od nespělých krůčků hořického souboru, nováčka přehlídky, až po inspirativní a závažné inscenace zkušených souborů (Čmukafi, C a konečně i HAD). Přesto, nebo právě proto, zavdaly všechny inscenace řadu podnětů k diskusím, které se nesly ve formě volných rozhovorů v opravdu široké záběru divadelních problémů. Ukázalo se také, jak některým souborům chybí okresní přehlídky, tj. první setkání s porotou, která by již dříve soubor upozornila na některé základní problémy inscenace.

Modřišická a svitavská inscenace byly navrženy na národní přehlídky v Chrudimi (svitavské představení do výběrového kola), na přehlídku inscenací pro dospělého diváka ve Svitavách a na Jiráskův Hronov. Modřišické představení pak ještě na Čechovu Olomouc. Souboru HAD bylo doporučeno vystoupit na chrudimské divadelní pouti.

Zbývá už jen vyslovit přání, aby i v příštím roce se dávalo alespoň tak, aby kontinuita nebyla přerušena.

Jan Merta

Ptáme se souborů

1. Myslíte si, že má smysl věnovat se v dnešní době amatérskému loutkovému divadlu a proč?
2. Co byste chtěli, abychom se vás zeptali? (A hned si, prosím, odpovězte.)
3. a) pro soubory hrající v posledních pěti letech na Chrudimi poprvé: Můžete se nám blíže představit?
b) pro soubory jiné: Jak jste na tom právě teď?

Odpovídá Svatava Josefíková, Uherské Hradiště:

1. Proč ten přívlastek "v dnešní"? Buďme optimisté. Když si amatérské loutkářství dokázalo udržet svoji tvář i v období všeobecné přetvářky, proč by nedokázalo přežít současné potíže finanční? Přes loutky jsem poznala hodně "slušných" lidí a díky za to!!! Věřím, že tak jak se v dnešním přetechizovaném světě lidé uchylují zpět k přírodě, k víře, tak budou přicházet od televizorů k divadlu.
2. Myslíte si, že bude loutkáře zajímat Vaše odpověď na otázku č. 1? Nebude. Každý loutkář totiž musí být přesvědčen o tom, že má smysl se věnovat loutkovému divadlu (i kdyby jím těšil jen sám sebe), jinak by snad ani amatérským loutkářem nemohl být.
3. To je pro mě velmi nepříjemná otázka. Nerada mluvím sama o sobě. Snad jen to, že dělám individuální výstupy s loutkou v mateřské škole a mám ráda divadlo - ať je činoherní nebo loutkové - hlavně když je "divadlem".

Odpovídá Hana Švejsová, Klatovy:

1. Jo, že se sama loutkovému divadlu věnuju (a to i v dnešní době). Je vlastně samo kladnou odpovědí na otázku. A proč? Docela upřímně nejen pro výsledný efekt předvedený divákům, ale i kvůli sobě samé. Těším se na ty chvíle, kdy všechno hodím za hlavu a uteču na okamžik svým povinnostem do toho svého světa, kde byt nedokonale, ale o to nadšeněji, "tvorím" to své minidílo: výtvarně, dramaturgicky i herecky. Zůstávám věrná těm nejmenším divákům, s nimiž jsem díky své profesi v denním kontaktu, pro ně to dělám, je chci oslovit, miluju jejich smích i fantastickou spontánnost. Pro to všechno nepovažuju loutkové divadlo za nesmyslné ani v dnešní době.
2. Co byste si přála a kam byste chtěla patřit? Přála bych si patřit do souboru Strípek z Plzně, protože tam bych musela sama na sobě pořádně makat, abych vydržela, jejich styl práce i výsledná představení jsou mi blízká a sympatická - a pak bych se taky definitivně zbavila toho puncu učitelky - matky, který jsem si z loňské Chrudimi přivezla. A nebo spíš mezi nimi by mě ten punc nebolel. Nepochlebuju jim, proč taky. Oni vědí, že jim fandím.
3. V posledních pěti letech jsem na Chrudimi hrála 2x jako součást dua "Jen tak". Letos zbylo pouze "Jen", které hledá "Tak". Ale takový už je život. Jsem zároveň členkou klatovského loutkového souboru BROUČEK, ale najít svoje "Tak" není snadné.

Odpovídá Hana Kratochvílová, Blučina

Jelikož nemám ráda dotazníky žádného druhu, ale chápu, že máte o něčem psát a lidé chtějí číst, napíši raději něco o souboru. Náš soubor vznikl v šedesátých letech, když jsem se provdala do Blučiny. Vznikl jako činoherecký a čítal 45 dětí. Nikdy jsme si nekladli vysoké cíle. Chtěli jsme hrát s dětmi a pro děti a bavit jiné i sebe. Časem jsme prošli nejen mnoha zřizovatelů, ale zredukoval se počet členů souboru na 15, 10, 5, dokonce na dva a v nynější době máme opět pět členů. Ze začátku naší činnosti jsme hráli výpravné pohádky, menší pohádky, divadla poezie, opět malé pohádky a v roce 1976 jsme si poprvé "sáhli" na loutky.

V té době bylo mým obrovským štěstím, že jsem utajila svůj věk (hranice byla do 30 let) a "vteřela" se do Loutkového divadla Radost v Brně, kde tenkrát začínalo dálkové studium pro loutkáře a přednášeli tam nejlepší lektoři z celé republiky. Od těch dob navštěvujeme - já i moji svěřenci - většinu akcí, které se pro loutkáře konají, převážně ovšem na Moravě. To z časových důvodů, jelikož jsem vdaná a mám rodinu.

Náš loutkářský soubor a Skupina 1+1 se specializuje na malé pohádky a solové výstupy s loutkou a hrajeme v místních a okolních mateřských a základních školách. Také jsme absolvovali nějaké ty oblastní a krajské přehlídky a v roce 1979, 1987 a letos jsme byli nominováni na LCH.

Protože se v poslední době na Moravě pro loutkáře nic moc neděje, navštěvuji od r. 1986 LŠU Jaroslava Kvapila v Brně, kde se snažím dělat loutkářskou scénografii.

Skupina 1+1 čítá, jak už vyplývá z názvu, dva lidi. Mého syna Marka (který už studuje vysokou strojní) zastoupila před třemi lety Věruška Moučková. Odhaduji, že z ní bude "skalní" loutkářka. Dobře si rozumíme, i když je mezi námi rozdíl 37 let. V souboru je u nás kamarádká atmosféra a je nám spolu dobře. Vždycky, když máme před sebou nějakou akci, všichni si říkáme: Děcka, nemusíme excelovat, ale uděláme všechno pro to, abychom si nesešli ostudu.